

gaaer, tilstod han jo i sit sidste Foredrag, at han var deres virkelige Staber. Han sagde endvidere, at vi skulde have holdt os til disse Endringer, saa havde det været bedre; men saa meget er dog vist, at det eneste Forslag i denne Retning, som Udvalget er gaaet ind paa og har fastholdt ved tredje Behandling, ligger netop udenfor den af dets Ordfører beteguede Kreds; det er Ordet „Tjenstaber“, som altsaa ikke var kommen med, naar vi havde fulgt, hvad den ærede Ordfører først nu idag og ikke tidligere har udtalt som sit Ønske. — Egeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad) skal jeg kun tillade mig at bemærke, at det formodentlig var mig, han meente med „det historiske Medlem i Thinget“. Dette er imidlertid et Navn, som jeg aldrig har givet mig selv, og som ingen Anden har givet mig uden den ærede Rigsdagsmand; men giver han mig det, og troer han, jeg fortjener det, saa er han uberettiget til at gjøre opmærksom paa de mange Unsiagtigheder, som jeg skulde have gjort mig skyldig i, og sige, at han ikke venter Andet end Unsiagtigheder af mig. Disse to Udtalelser strider saaledes mod hinanden og indeholde en saadan Modsigelse, at man vanskelig kan forklare sig den fra noget andet Medlem end den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad). Naar den ærede Rigsdagsmand meente, at man ikke hævede sig høiere, naar man gik til Lovinden, der er et Paltebyr, end naar man gik til Gjøgemoderen, der slyver, saa troer jeg dog, at man i en vis Forstand hæver sig høiere ved at gaae til Dyrenes Dronning end ved at gaae til deine Jugl, som, efter hvad jeg veed, ikke slyver synderlig høit. Jeg skal lade hans øvrige Foredrag ligge; jeg skal give ham fuldstændig Ret i, at den anden Løverbag i dette Aar var den 10de og ikke den 11te, og jeg skal sige til, at det glæder mig for første Gang at have hørt en Berigtigelse af den ærede Rigsdagsmand, der stemmer med den historiske Unsiagtighed.

Møllen: Jeg skal kun tillade mig den korte Bemærkning, at det i Forslag bragte Forebyggelsesmiddel mod Forbrydelser ikke synes

mig at være det mildeste, som man kunde have valgt, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse blot 5 Linier af den Instrux, som er givet for Politiet, og hvoraf man vil see, at Politiet tænker sig en langt mildere Maade at forebygge Forbrydelser paa. Det hedder deri Pag. 24: „Naar Noget foresalder, der giver grundet Anledning til at vente, at en Forbrydelse er at befrygte, skal han (Konstabeln) ved fordoblet Agtpaagivenhed og ved at lade den Mistænkte mærke, at der holdes Nie med ham, og at han, dersom han strider til Forbrydelsen, let vil blive greben paa ferff Gjerning, søge at forhindre Forbrydelsens Udførelse“. Dette er som sagt en langt hensigtsmæssigere og mildere Maade at forebygge en Forbrydelse paa end den at anholde den Mistænkte, førend han endnu har begaaet Forbrydelsen, og blot fordi han opsøger sig paa en for vedkommende Politimand noget mistænkelig Maade. Hvad Humaniteten angaaer, som den ærede Ordfører talte om, skal jeg blot gjøre den ene Bemærkning, at medens man ganske vist ikke sætter sig ned for at skrive en Humanitetslov, saa vil jeg dog dybt beklage, naar ikke de, der have med Lovens Affattelse at gjøre, bestandig søge at indsflette i Lovgivningen saa mange Humanitetspunkter som muligt, naar de ere overeensstemmende med Lovens Formaal.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af hele Udvalget:

§ 2, Lin. 4, forandres „Skriversine“ til „Kontor“.

(Hvis dette Forslag vedtages, forandres endvidere i § 2, Lin. 8, „Skriversine“ til „Kontor“.)
vedtoges med 64 Stemmer mod 1.

2) Forslag af Samme:

§ 5, Lin. 5, forandres „Kredsfogder“ til „Politiasistenter“, i Lin. 7 „Politisergeanter“ til „Overpolitibetjente“ og i Lin. 8 „Bysvende“ til „Politibetjente“.

(Hvis dette Forslag vedtages, rettes end-